

Tisorades a dojo

Uns companys em fan arribar la preocupació per la dita cimera del president Mas-CiU i del Carec (Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica de Catalunya) de Salvador Alemany.

La Generalitat de la dreta catalana, colze a colze amb l'empresariat patriòtic, en afinada sintonia amb les normatives de la UE i l'austeritat del govern espanyol de Zapatero, pretenen una entesa social per posar frenètiques i a dojo les tisorades en les empreses públiques i en els llocs de treball de les privades encara que tinguin immillorables beneficis.

Algunes dades són il·lustratives. Els 12.000 milions d'euros de beneficis de Telefònica li permeten aprovisionar 202 milions d'euros en indemnitzacions per reduir la plantilla. L'empresa acarona tisorar entre 10.000 i 15.000 treballadors nets (un 12% a Catalunya), a tot el Grup es remoreja uns acomiadaments de 35.000.

El sector públic a Espanya i a Catalunya és minso en relació a Europa. Segons CCOO (http://www.ccoo.cat/pdf_documents/Area_Publica_2marc2011.pdf). "2009 registra 302.607 persones com a treballadores públiques. La ràtio habitants/empleats públics a Catalunya, al 2009, és de 24,3. A Espanya hi ha 2.659.010 persones al servei de les administracions públiques, l'any 2009. La ràtio mitjana habitants/empleats públics a Espanya és de 17. A Suècia hi ha 8 habitants per funcionari, a Finlàndia 9, a França i Bèlgica, 12.

Catalunya té menys empleats en el sector públic en relació a Espanya i altres països europeus. L'any 2008, el percentatge d'empleats del sector públic a Catalunya sobre el total d'ocupats era del 10.6%, una xifra que ha disminuït en quasi un punt en relació al 2005. A Espanya, aquesta mateixa xifra és del 14.6%, mentre que a Alemanya és del 13.7% i al Regne Unit del 19.5%. En relació a Espanya, els països escandinaus doblen el nombre dels ocupats del sector públic com a percentatge de la població activa; França també ho supera àmpliament i fins i tot països com Estats Units estan per sobre".

Les prioritats elaborades a la Convenció municipalista d'ICV i EUiA són per si mateixes una proposta excel·lent a la novíssima versió d'escola neocon Chicago-reaganista de Mas-Alemany.

Francesc Matas Salla